

דרישה לפיצויים

חלה בשחפת בכלא והדביק את בני משפחתו

ליאור אל-חי

כי יש לו חום אבל קבע ש"מצבו הכללי מעולה". האסיר שוחרר מהכלא עם ירידה משמעותית במשקל, כאבי חזה וגב חזקים ושיעולים מתמשכים, אבל בסיכום השחרור נרשם: "שוחרר ללא מניעה רפואית, לא נזקק לטיפול".

כמה ימים לאחר השחרור הוא אושפז בבית-חור לים, שם אובחן כחולה בשחפת פעילה. בעקבות גילוי המחלה המידבקת נקראו קרובי משפחתו לבדיקה ואז התברר כי נדבקו במחלה והם נאלצו לקבל טיפול תרופתי. עו"ד אבו ורדה טוען כי "האסיר שוחרר מבית-הסוהר מבלי שידע על מצבו הרפואי, ולכן בני משפחתו לא נמנעו ממגע עימו וכתוצאה מכך נדבקו בשחפת". לתביעה צורפה חוות דעת של מומחה, שכתב על הטייפול בבית-הכלא: "ההתייחסות, הטיפול והמעקב שלהם זכה היו רשלניים ולא עמדו במבחן טיפול סביר. לא נעשתה כל בדיקת הדמיה למרות החשד לדלקת ריאות".

טרם הוגש כתב הגנה. את תגובת שב"ס לא ניתן היה להשיג אמש.

האם הטיפול הרפואי שניתן בבתי-הכר לא בישראל עומד בסטנדרטים רפואיים מקובלים? אסיר שישב בבתי-הכלא כמה שנים טוען כי חלה בשחפת ולמרות תלונותיו לא אובחנו ולא טופל בראוי ולאחר שחרורו הדביק במחלה ארבעה מבני משפחתו.

האסיר, אמו, אחיו ואחותו, שכולם חלו בשחפת, תובעים פיצויים מהמשרד לביטחון פנים עקב רשלנות רפואית, כך נטען בתביעה שהוגשה לבית-משפט השלום בחיפה באמצעות עו"ד סאמי אבו ורדה. בכתב התביעה נטען כי האסיר הצעיר היה בריא כשנכנס לכלא ללא תלונות כלשהן. כשנתיים לאחר שהחל בריצוי עונשו הוא הגיע למרפאת בית-הסוהר והתלונן על כאבים בחזה העליון שמתגברים בנשימה עמוקה. רופאה שבדקה אותו לא נתנה לו כל טיפול. אחרי כ-4 חודשים הגיע שוב למרפאה, התלונן על חולשה ועל קשיי נשימה ונבדק על ידי חובש, וזה מצא